

כפ:

עין משפט
נר מצוה

ד א מ"י ס"א מהלכות
נערה הל' עו סמג
עשין נד טור אה"ע ס'
קצו:
ה ב מ"י שם הל' א:
ו ג מ"י שם הל' ה:

פ רש"י

אך קם במקום מבר
אך קם ר' אלעזר ש
מבר המהרש"א ואלעזר ש
שמת' שני עשרות, וקדם
שמהרש"א ליהל' ש
ועליו קום, ומהשנים ש
שמת' שני עשרות ר'
קום ולא מבר, וכן גרס
לעשרת שנים השנים
וה' וי' וי"ב וי"ג וי"ד
עלה ומתה. ומה הפסוק
הוא המעורר דנין ע'
שמתה. וקדם: דנין ע'
שקול. בתפסה ומה
במבר
במבר נמצא ח' בכמה
דברים: כגון קדם
השנים קדם שני
בתפסה וי' ש'
אחרי
אחרי המהרש"א
ומה המהרש"א כזה.
קדם המבוא קדם השנים
קדם האות, מ' לכן
השנים קדם ח' השנים,
ומה קדם ח' השנים
שקדם דמיון קדם ח'
לכן שקדם, ולכן ח'
השנים וי' ש'
השנים

[illegible]

תוספות רי"ד

לה קום: ומקשינן אמתי
קרי כאן וזו תהיה לאשה
אשה הראוי' לה. פי'
באשה הראויה לו יתן
קום דמקיים בה ולו תהיה
לאשה. אבל באשה שאינה
ראויה לו דלא מקיים בה
ולו תהיה לאשה גם כן
הקנס יתאסר. אריל
נער נערה העושה, וחד
לגופיה. פי' לכשיהיה. וחד
לאותוי חיבי לאוין. וחד
לאותוי חיבי כריתות. פי'
זהו חובו כחובו נזקא

אלו נערות פרק שלישי כתובות

בעצרה נערה הנערה. פי' רבינו חננאל דמחז' נערה דריש כולה מלתא נער נערה הנערה ואין נראה לר"ם דלא כמיז נערה מנלה כה"א אלא ההוא דמנול' שם רע למחזיה בדמוכח כקוף פקיון יעוד הקסא רבינו ילחמ מה צריך מזה לגופה הא איכא נערה אחרינא

אף קנס במקום מכר
ואמאי איקרי כאן יו
הראיה לו אמר רי
האיהרר לזונה

[illegible]

אֵייתְרוֹ לָהּ תִּי בּוֹ, וְחַד
רַבִּינֵי כַחַד כְּחַד אֲנֹכִי וְחַד
בְּמַסְפַּתָּה וְאִם-וּמִנָּה לָךְ לֵאמֹר
חֵיבִי כְרִיתוֹת אֵינֶנּוּ לְמַדְרִישׁ אֲנִי
לְכַבְּוֵי חֵיבִי לֵאמֹר וְחַד לֵאמֹר וְחַד
לְמַסְפַּתָּה וְיִצְרָל לֵדַח לֹא יִרְדָּךְ לְמַגְזֵלָה
שֶׁהוּא יִלְפִינָן אֲנֹכִי וּמַסְפַּתָּה מִהֲדַדִּי:
תִּי- [וְלֹאֲפִקִּין מִהָאֵל רַבִּינֵי מִי תִּנָּח
דְּרַבִּינֵינָא אֲנִי לֹא מִפִּיק
מִמְקַדְרֵיבֵי תִנָּח שְׁמוֹנִירִים כְּדִרְבִּינֵי]:
וְלִדְרָבִי עֲקִיבָא דֹאמֵר בּוֹ, וְאִךְ
עַ"ג דְּרִישׁ הַמִּנְיָנִי פְלִיג
בְּהַדְרִיא אֲנִי עֲקִיבָא בְּהַחֲלֹץ (וַיִּנְתֵּן)
דִּם דִּם. וְדָף מֵהוּ. הֵכָּה לְרִישׁ בֵּן מִנְסִיל
פִּירְךָ לֵאמֹר כִּכֵּר כִּכֵּר עַ"ג בִּינִינִי פִי'
בִּינִי לְרִישׁ הַמִּנְיָנִי מִלְּפָדִיק רִאשִׁי
לְקִימָה וְלֹא נִקַּט שֵׁשׁ בַּה הֵיכָּה מִשְׁמַע
דִּישׁ שְׁאֵן לִרְאִי לְקִימָה וְיֵשׁ בַּה הֵיכָּה:
חִילוּלֵין הוּא עוֹשֶׂה וְאִנִּי עוֹשֶׂה
מִשְׁמַע. מִשְׁמַע דֵּה
בְּהָא תִּלִּיב לְקִינָן לֵדַח הוּא מִמֹּר

קדושין מוספין וכן משמע בפרק החולין (שם דף מז:). מה אשכח
 דלמא תפסי בה קדושין והוולד ממזר כו' ויורשי' נמי משום דיליף
 מהחולין דישא ממזר מחייבי לאוין קאמר דאין קדושין מוספין מחייבי
 לאוין (לחלוין) ויחסי דלרבי יהושע אשכח ג"ג דאין ממזר מחייבי כריתות דיליף
 כבשיליה החולין (שם דף מט:). מודה דאין קדושין מוספין מחייבי כריתות
 דמפריך ס"פ ר"ג ביבמות (דף עג. וספ.) אעפ"ך לאשמעינן דאין
 קדושין מוספין מחייבי כריתות וכו' החולין (שם דף מז: וספ.) קאמר
 דלרבי יהושע פנים מיהא הו' מחייבי כריתות משום דעשה זונה
 וזונה לא היא אלא מהנהיג דלא תפסי בה קדושין בדמוכה בתמורה
 ודף עט: וספ.) וקאמרין נמי בהחולין (ביבמות דף מז: וספ.) הכל מודים
 בשבועה (שם וספ.) הכל על עט ישראל הוולד ממזר לאוין הכל מודים
 ששעתן היציגו דאשכח דאמר אין ממזר מחייבי לאוין ה"מ מחייבי
 מודים ר' יהושע דאשכח דאמר אין ממזר מחייבי כריתות ה"מ

חופשין בחיינו כרמות ואפי"ה לא הו' ממנו והכי לא מצי למימר
תתליא דליכא מידי דלא תפסי בה קדושין והולד כשר כדן שאלו
כרמות דליכ' בנפוק האומר (קדושין מה) וכו' לא ממנו בלא מ
קשה דא"כ לר' יהושע אין קדושין חופשין באלמנה לביי לרבא דא
לא הו' מהתא (התא) פריך ליה והי' אלמנה לביי דקאמר חושבנא לא יי
אמר כל רבא שאי' התא דא"כ יאכל חלוני הוא עשה חושבנא לא יי
(דף קו: טז) וי' משנה לר' תנאי קדושין בנפוק בנפוק חמי' פריך
מינה דכל היכא דהו' ממנו לא תפסי בה קדושין כיון דהא בנפ
כל כמה דלא מייתי התא היקשא דר' יונה דמלא קין ולא יגלה
בנפוק חמי' ונבאית אשה דיש הימנ לאסוקין לא דמוסייהו אבל

אף קנס במקום מדר. ומשום קנס נקט בת שלש חלל למכר מנת יוס
יחיקי קלן בר. אמתני מקשי: ה"ג **נערה נערה הנערה.** בלום
 במבי כי מלא איש נערה במורה וגו' וזמני במורה ונתן האיש השוכר
 נערה. וזמני נערה. וזמני נערה.

היגיוני בני קנסא נינהו
 (ה) תהיה לאשה אשה
 לקיש גערה גערה
 לאתויי חייבי לאוין
 תות רב פפא אמר
 גלות חד לגופיה וחד
 לאתויי חייבי כריתות
 כר"ל ההוא מיבעי
 כ"א עליה ומתה
 הנערה לאיני גערה
 לקיש מ"ט לא אמר
 ליה לגזירה שוה
 והרבנות כשיהא
 מורד הבתולות כזה
 ליה לכדאבי ורב
 יורה שוה אלא שיתא
 הנערה בתולה
 לגופיהו חד לכדאבי
 תרו ליה תרי חד
 אחד לאתויי חייבי

והד' לנ"ס. וסמי תופסה מזד' אחד
ולמידים הימנים: ולאקוין מהלי
סנא. מתנ' דקמי' י' קנס למחמת
ולאחמו לאקוין מהלי מתנ': שיש כס
הויס. שקדוין חופסין לו כס פרע
לחמותו ולכל חייבי כריתות דליפק
נקדוין שאין קדוין חופסין בהן
כפרק שלשי (דף ע"א) ומשמע ליה
מתיב לשון הוית קדוין ור"ש בן
מנסיא משמע ליה מתיב לשון קיוס:
הא נמי איז כס הויס. קדקדוין:
חופסין בחייבי לאוין והכס יליף לה:
ולרע' דאמר אין קדוין חופסין
בחייבי לאוין. צינמות כהחולץ (דף
מ"ד): כדרייתא המחזיר גרושתו ר"ע
אומר אין לו כס קדוין: מא
בינייבוי. משום ר"ש בן מנסיא אלא
פרץ לה דלילו שמעון התימני שמעיין
ליה צינמות (דף מ"ט). דפלגי עליה
ר"ע כהא דתנן איזוהו ממזל כל שאר
כרס שווא כלל יבא דברי ר"ע שמעון

ההימני אומר כל שחיבין עליו כרת ביד שמים אלם לר"ש בן מנסיא
קא בעינן לה אי ס"ל כרע מאי איכא בין ששמועה דהביה לשון
קיום למשמועה דשמעון התימני אי נמי משמע ליה לר"ש בן מנסיא
לקיום הויה אישמועה לה ממוזר ומה בין דרואי לקימה יוש בה הויה:
אלמנה לכהן גדול. דמודה בה ר"ע שקדושין חופסין לו בה ואע"פ
שהיה בלאו וכרעי בימיה והוא הדין גרושה להיטע: מן הכל. כל
ההימני הולידים מחייבי לאוין. ואל יקא. וסמך ויהי ואל ירעו מדאן כונה
הוא מחללו ולא שם ממוזר עליהם: בואו ונזנוע עם עקבה כל יום.
הנכח על אשה שאין לו בה היתר ביאה הולד ממוזר אפי' אלמנה לר"ג נמי:
חייבי

מורה בכזו ועד ויש לומר דלר"ס החימינו ולר"ע ודאי לא כזה
 כיהנה לאשה אז כלל כל"י יהושע אע"פ דל"ן קדושין חופסין כחייבי
 נשי מימות כ"ד דרדף ר' יהושע אהרן היל"ן ויבמות זמ"ל (ספ"א) וספ"א
 נפ"ק דהמורה ודף ד: וספ"א כל דלמר דחמנה לא חביד אי עבד
 וזמן כל מוסק שיש קדושין ויש עבירה כגון אלמנה לבי"א נר ומשי
 ממזרים ולר"י יהושע ביטל לגמרי ואל"ת קדושין חופסין האומר
 ויחמנה כחייביה ליתא אלא הא לכתולה הא דיעבד חמני לא ילי
 ואל דפרישנו וי"ל דאכתי לא שמעין ממזרות בשאר חייבי כריתות
 ויזרי בשם אבא דבשומרת יבם עא לבי לא שמעין מינה ממזרות
 דמייני היקשא דכ"י וכן הסא ארכל למילך ענלמא דפרישנו:
 וי"ר ויש דפטרות כחייבי מן הלולא ולי קדושין חופסין כחייבי כריתות
 אינן חסין כה קדושין ולכן עולין לחלול והסא חמני אחי כ"ע דא
 ר"ח כחייביה סוטה שארסא חמני חמני שאל דכרסא וגירסא כזה
 ע"כ ככל ע"ה חפסין שאל חולת זמנה:

 $\frac{1}{2}$

מסורת הש"ס

(א) [לקמן לע.א.] (ב) לקמן
 (ג) [לעיל י.] לקמן
 (ד) [לקמן לע.א.]
 (ה) [יבמות י. יס.] נסמן
 (ו) [יבמות מט.] קדושין
 (ז) [סנה. ו.] [ממזרות.
 רש"י.] (ח) [לקמן לע.א.]
 (ט) [דף ה. א.] (י) [דף כ. ב.]

נורה אור השלם

1. ונתן האיש הנשק
עמה לאבי הנערך
משימים כסף זהו הוליה
לאשה חרת אשר ענה
לא יוכל שלחק כל
ימיה;
דברים כח נצט
2. כי ימצא אדם בנך
בתולה אשר לא ארשה
והפשה ודברים כח
ונמצאו; ודברים כח
3. ויביטתה אשה בתולה
אשר לא ארשה וקנה
עמה מזרמי ימיניה לא
לאשה;
4. אם קנא יטאן אביה
לתתה לו כסף ישלם
כמדת התבולות;
שמות כח
5. אלמנה וגרושה
וחלילה ונה את אלה לא
יקח יום אבותיה
מעמיה וקח אשה לו
יחל ורעו בעמיה כי אני
יהוה מקדשם;
ויקרא כח ב', יט

ומפּות רי"ד (המשך)

[illegible]